

[Villemoes.]

taget ikke, at man kan højne Menneskers Moral ved Lovgivning, det maa ske ad ganske andre Veje — og deri havde gamle Harald Jensen ganske utvivlsomt Ret.

Jeg skal paa nærværende Tidspunkt ikke sige mere om dette Lovforslag og heller ikke om de to tidligere, men vil senere tillade mig at foreslaa dem henvist til Udvalgsbehandling.

P. Christensen: Varemærkeloven af 1890 med de senere Ændringer af 1898, 1904, 1915 og 1921 har egentlig ført en stille Tilværelse som en nyttig Regulator inden for Næringslivet. Denne Lov er ønsket af de næringsdrivende som Værn mod uheldige Metoder inden for det private Erhvervsliv og som Beskyttelse for industriel og handelsmæssig Ejendomsret; og lige som den nugældende Lov bygger paa nordisk Samarbejde, synes det ganske naturligt, at der efterhaanden skal internationale Aftaler til, for at Varemærkebeskyttelsen kan blive saa effektiv, som Næringslivet kræver det i vor moderne Tid. Der kunde maaske spørges, om denne Sag har Interesse ud over de direkte interesserede næringsdrivendes egen Kreds. Det er min Opfattelse, at den ogsaa har Betydning for Samfundet i dets Helhed, at baade Producent og Købmand og Forbruger er interesseret i Beskyttelse af Varemærker. Jeg kan derfor anbefale, at den nugældende Lov bringes i Overensstemmelse med de internationale Aftaler, der foreligger, og jeg udtaler i Overensstemmelse med det ærede 3die tingvalgte Medlem (Villemoes) min Anerkendelse af, at dette gøres ved Gennemførelse af en helt ny Lov i Stedet for ved de til Tider vedtagne ulidelige Ændringer til bestaaende Love.

De Ændringer i Forhold til den nugældende Lov, som er indeholdt i det foreliggende Lovforslag, anser jeg for Forbedringer baade i principiel Henseende og med Henblik paa den praktiske Anvendelse. Det gælder bl. a. Lovforslagets § 1, hvor sidste Stykke i den nugældende Lovs § 1 er udeladt, hvilket vil sige, at Mærket ikke nødvendigvis skal være anbragt paa selve Varen og dens Indpakning. Jeg finder ogsaa som det ærede 3die tingvalgte Medlem Anledning til at udtale en Anerkendelse af de meget fyldige og meget oplysende Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, og jeg understreger særlig det Afsnit i Bemærkningerne, hvoraf det fremgaar, at saavel den nugældende Lov som det foreliggende Lovforslag giver Adgang til Beskyttelse for

enkelte Personers Frembringelser i erhvervsmæssigt Øjemed. Der nævnes her Ingeniører, Arkitekter og Forfattere m. m., idet der dog gøres opmærksom paa, at deres individuelle Aandsarbejde ikke falder inden for Lovens Rammer, naar det ikke giver sig Udslag i en Vare, der er Genstand for erhvervsmæssig Omsætning. Den Beskyttelse, der i øvrigt er ønskelig i denne Forbindelse, har man formentlig i Loven om Forfatter- og Kunstnerret.

Jeg har heller ikke noget at indvende imod den udvidede Adgang for Registreringsmyndighederne til ved Skøn at tidsbegrænse Registreringen i Tilfælde som nævnt under § 4. Man har her en noget elastisk Bestemmelse, der ikke giver helt faste Regler, men overlader det til Registreringsmyndighederne i ret vid Udstrækning at skønne. Dette finder jeg ganske naturligt paa det Omraade, der her er Tale om.

I øvrigt giver dette Lovforslags Enkeltheder mig ikke Anledning til nærmere Omtale. Jeg kan anbefale, at det gennemføres i uforandret Skikkelse.

Det Lovforslag, hvis Bestemmelser skal afløse Loven om Fællesmærker af 1913 med Ændringer af 1915 og 1921, er en naturlig Tilføjelse til Varemærkeloven. Disse Bestemmelser kunde maaske have været indeholdt i Varemærkeloven, men jeg forstaar, at den højtærede Handelsminister ikke har ment at burde ændre ved den bestaaende Tingenes Tilstand, hvorefter der er særlig Lov for Fællesmærkere registrering. Da der her er Tale om Foreninger, som har til Formaal at varetage erhvervsmæssige Fællesinteresser for Foreningens Medlemmer, vil det formentlig ogsaa være rigtigt, som det er foreslaaet i Lovforslagets § 8, at Fællesmærkeregisteret danner en særlig Afdeling inden for Varemærkeregisteret. At danske offentlige Myndigheder, der varetager erhvervsmæssige Fællesinteresser for Grupper af danske Statsborgere, skal være omfattet af Loven og have Adgang til Benyttelse af Fællesmærker, er formentlig kun en Selvfølgelighed. Ændringen i Forhold til den nugældende Lov, hvorefter kun lovligt bestaaende Foreninger kan komme i Betragtning, er ligeledes en naturlig Tilføjelse.

I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Disse knytter sig paa naturlig Maade dels til de bestaaende Lovbestemmelser, dels til de Aftaler, som har givet Anledning til Fremsettelsen af Lovforslagene. Jeg skal anbefale ogsaa dette Lovforslag til uforandret Vedtagelse.

Jeg kommer saa til det tredie Lovforslag,